

๓๓ ต้องหนึ่งสมองสองมือ ๑

คุณแม่ของผมมีชีวิตลำบากมาตั้งแต่เด็ก ต้องช่วยคุณตาคุณยายทำงานตั้งแต่อายุ ๘ ขวบ โดยรับจ้างเก็บพริกและแบกขนมไปขาย เมื่อแต่งงานกับคุณพ่อแล้ว คุณแม่ได้มาค้าขายผลไม้อยู่ที่ปากคลองตลาด เริ่มสร้างฐานะจากคนที่ไม่มียะไรเลย ท่ามกลางเสียงสบประมาทของคนอาชีพเดียวกัน

ช่วงนั้นคุณแม่นอนแค่วันละ ๒ - ๓ ชั่วโมง บางวันก็ดื่มแค่โอเลี้ยงถุงเดียว ทำงานหนักจนเลือดในตัวข้นจัด นอนแล้วขยับตัวไม่ได้ และเคยถูกพิษของยาฆ่าแมลงในผลไม้ซึมเข้าตัว จนตัวคันทั้งวันทั้งคืน ต้องไปรักษาด้วยการฝังเข็มที่เมืองจีนถึงจะหาย ท่านสร้างฐานะจนมีเงินฝากทรัพย์สินไว้เป็นจำนวนมาก แต่แล้วก็เหมือนมีกรรม ต่อมาทรัพย์สินล้มทำให้

แม่ต้องสูญเสียเงินไปหลายล้านบาท หลังจาก
ทรัสต์ล้มได้ไม่นาน ก็โดนขโมยขึ้นบ้านกวาด
เครื่องเพชรและเงินสดในลิ้นชักไปเกลี้ยง

ภายหลังเมื่อคุณแม่ฟื้นกิจการขึ้นมาได้
ใหม่ ก็หันมาทำธุรกิจผลไม้ส่งออก แต่ก็ไม่วายถูกเจ้าของสวนทุเรียน จ้างวานนักเลงมา
ขู่ฆ่าอีก บางช่วงก็หาเงินได้มาก แต่บางช่วงก็
ขาดทุนจนเกือบหมดตัว แต่ทุกครั้งที่ย่ำแย่ก็
มักจะมีคนหยิบยื่นมาให้ความช่วยเหลือเสมอ
ทั้งที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน หรือมีหนี้ก็จะมี
เหตุการณ์พลิกผันให้สามารถพยุงตัวขึ้นมาได้
ใหม่ ทำให้ผ่านพ้นวิกฤตมาได้ทุกครั้ง

ปัจจุบันนี้คุณแม่อายุ ๖๗ ปี ไม่ค่อย
แข็งแรง เป็นเบาหวาน และเคยเข้ารับการ
ผ่าตัดเพราะหมอนรองกระดูกกดทับเส้น
ประสาทครับ

เหตุใดชีวิตของคุณแม่ถึงได้ลำบากมาตั้งแต่เกิด ต้องทำงานหนัก ต่อสู้กับอุปสรรคในชีวิตมากมาย และท่านประกอบเหตุในอดีตมาอย่างไร พอทำท่าจะแย่ทีไรก็จะมีคนเข้ามาช่วยเหลือ หรือมีเหตุให้รอดพ้นวิกฤตมาได้ทุกครั้ง แต่พอตั้งตัวได้ก็กลับย่ำแย่อีก แล้วก็ดีขึ้นได้อีก เตี้ยวจน เตี้ยวรวย เป็นอย่างนี้หลายรอบเพราะกรรมใด

เหตุใดช่วงขาขึ้นรายได้ถึงดีเกินคาด แต่พอขาลงก็แทบจะไม่เหลืออะไรเลยครับ

คุณครูไม่ใหญ่

คุณแม่ลำบากตั้งแต่เกิด ทำงานหนัก ต้องต่อสู้อุปสรรคชีวิตมากมาย เพราะในอดีตท่านทำทานแบบสงเคราะห์โลก จะขอบแจกเสื้อผ้า แจกอาหาร เวลาคนลำบากยากจนก็

ไปช่วย เกิดไฟไหม้ น้ำท่วม ก็จะไปช่วย แต่ไม่เชื่อเรื่องบุญ มีความเชื่อว่าคนเราจะสำเร็จได้ ต้องหนึ่งสมองสองมือเท่านั้น เพราะฉะนั้นท่านจึงทำงานไม่สม่ำเสมอ เวลาจะช่วยเหลือใคร ก็จะต้องใช้เวลาตัดสินใจนาน เพราะไม่เชื่อเรื่องบุญ แต่ตัดสินใจแล้วก็ไปทำแบบสงเคราะห์โลก วิบากกรรมดังกล่าวมาส่งผล

เมื่อชีวิตคุณแม่ทำท่าจะแยที่ไรก็จะมีคนมาช่วยเหลือ หรือมีเหตุให้รอดพ้นวิกฤตมาได้ทุกครั้ง เพราะบุญที่ท่านได้สงเคราะห์โลกและสงเคราะห์ญาติดังกล่าวมาช่วยท่านเอาไว้ แต่พอตั้งตัวได้ก็กลับย่ำแย่อีก เตี้ยวจนเตี้ยรววยอย่างนี้หลายรอบ เพราะเวลาทำบุญสงเคราะห์โลกหรือหมู่ญาติ เวลาทำก็ทำอย่างเต็มที่ แต่เวลาใจตกก็นึกเสียดายว่า แหม ไม่น่าจะ让他ไปเลย ไม่น่าช่วยเลย คิดอย่างนี้บ่อย ๆ จึงทำให้กรรมตระหนี่ในชาติ

อื่นๆ ได้ช่องแทรกเข้ามา ทำให้วิบากกรรมดัง
กล่าวมาส่งผลให้ขึ้นๆ ลงๆ เตี้ยรววย เตี้ย
จน อย่างนี้อยู่หลายรอบ

ช่วงขาขึ้น รายได้ดีเกินคาด ช่วงขาลง
ก็แทบไม่มีอะไรเหลือ ก็เพราะวิบากกรรม
ดังกล่าวนั้นแหละ เวลาบุญส่งผลช่วงขาขึ้น ก็รวย
เกินคาด พอตอนช่วงเสียดายมันก็เป็นช่วงขาลง
จึงแทบจะไม่มีอะไรเหลือเลย

๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙

